Parfumuri si culori (16)

926. ,,Pentru cei mai multi oameni calmul înseamnã letargie, iar emotia înseamnã furie.” (Epicur)

927. ,,Prietenia reprezintã un suflet în douã trupuri.” (Aristotel)

928. ,,Obisnuinta e a doua naturã.” (Aristotel)

929. ,,Nu-i nimic mai folositor si mai frumos pe lume decît ordinea.” (Xenophon)

930. Cît de usor cad popoarele în dizgratia dictatorilor!

931. Cuvîntul ,,avid” provine din sanscritul ,,avydia”, care înseamnã alimentarea mintii cu informatii.

932. Biserica Ortodoxã Românã este de douã ori apostolicã, fiindcã strãmosii nostri au fost crestinati de doi Apostoli: Sfîntul Andrei (în Dacia) si Sfîntul Pavel (în Macedonia).

933. Cei care rîd de visele mele premonitorii, mai ales legate de moarte, sã fie atenti ca nu cumva sã-i visez într-o noapte si pe ei.

934. În latinã, incunabul = leagãn.

935. Un coplesitor omagiu Îi aduce Mîntuitorului cãlugãrul Savonarola, care aseazã pe frontispiciul Palatului Signoriei (Florenta) aceastã inscriptie: Iesus Christus Rex Populi Florentini S.P.Q. Decreto Creatus = Isus Christos a fost învestit Rege al Poporului Florentin prin Decret al Senatului si al Poporului.

936. Cuvîntul ilot provine tot din latinã si se traduce prin murdar.

937. „Haina îl face pe om.” (Quintilian)

938. „Soarta are obiceiul de a-i cruta pe multi pentru a-i pedepsi mai tîrziu.” (Publius Syrus)

939. „Dacã organele noastre singure produc visele noptii, de ce n-ar produce tot ele singure si imaginile zilei?” (Voltaire)

940. Tolstoi a avut în viatã o mare problemã: nevasta. Jurnalul lui e plin de referiri la acea femeie atît de dificilã. Aleg, la întîmplare, cîteva însemnãri dintr-un singur an, 1884. * „Sãrmana, cît de tare mã urãste! Dumnezeule, ajutã-mã. Dacã e cruce, cruce sã fie, sã mã apese, sã mã zdrobeascã.” (15 mai) * „Am visat cã sotia mea mã iubeste. Si cît de usor si de luminos m-am simtit! În realitate – nimic asemãnãtor. Si asta îmi distruge viata. Si nici nu mai încerc sã scriu. Bine ar fi sã mor.” (17 mai) * „Ieri stãteam întins si mã rugam la Dumnezeu s-o transforme. Si m-am gîndit: ce prostie mai e si asta! Stau culcat lîngã ea si tac, iar Dumnezeu e obligat sã discute cu ea în locul meu. Dacã eu nu sînt în stare s-o schimb asa cum am nevoie, atunci cine sã fie în stare?” (29 mai) * „Luptã chinuitoare. Si nu sînt stãpîn pe mine. Cauza e una singurã – lipsa unei sotii iubite si iubitoare. Trebuie sã-mi gãsesc o sotie, tot în ea. Trebuie, si se poate, si o voi gãsi. Doamne, ajutã-mã.” (7 iunie) * „Vai, cît e de greu! Si totusi, mi-e milã de ea. Si totusi, nu pot crede cã e chiar de lemn. De-abia adormisem, cãtre ora 3, cînd a venit la mine sã mã trezeascã: «Iartã-mã, nasc, poate am sã mor». Ne-am dus sus. Au început durerile facerii.” (30 iunie) * „Discutie cu sotia, privind ajutorarea sãracilor. Ca întotdeauna, penibil.” (13 iulie) * „Convietuirea cu o femeie care îti e strãinã sufleteste, cu ea adicã, e îngrozitor de scîrbavnicã. (…) De-abia am apucat sã scriu asta, cã a si venit la mine si a început o scenã de isterie, în sensul cã nu se poate schimba nimic, si cã e nefericitã, si cã trebuie sã fugã undeva. Mi-a fost milã de ea, dar, totodatã, eram constient cã nu e nici o sperantã. Va rãmîne pînã la moartea mea o piatrã de moarã de gîtul meu si al copiilor. Am linistit-o ca pe o bolnavã.” (19 iulie) s.a.m.d.

941. ,,Dorinta de moarte s-ar putea explica adeseori prin acest impuls imperios de a ne reîntoarce acolo de unde venim. Sinucigasii ar putea fi – de cele mai multe ori – cei care n-au stiut sã depãseascã acest traumatism al nasterii. Bãrbatul care moare pe cîmpul de bãtãlie strigã «Mamã», exprimîndu-si astfel dorinta de a renaste de-a-ndoaselea, de a regãsi paradisul din care a fost izgonit." (Salvador Dali)
942. ,,Eu sînt lovitura si obrazul." (Baudelaire)

943. Culmea rãbdãrii e sã astepti pînã creste infinitul mic.

944. ,,Viitorul apartine Dreptãtii si Libertãtii." – o profetie neîmplinitã a lui Victor Hugo.

945. Secolul al XVI-lea a început cu un an sfînt, proclamat astfel de Papa Alexandru al VI-lea Borgia, care în debutul lui 1501 a lovit poarta bazilicii Sf. Petru cu un tîrnãcop de aur.

946. Isus S-a nãscut în Orient, a murit în Orient si a înviat în Orient. Asa cã nu vãd nici un motiv pentru superioritatea pe care si-o arogã Occidentul.

947. Toate cele 4 mari religii monoteiste s-au nãscut în Orient, o datã cu Soarele: crestinã, mozaicã, musulmanã, budhistã.

948. ,,Lenesul mai mult aleargã" – iatã unul dintre proverbele mele preferate, pe care îl vãd confirmat, în viata de zi cu zi, la fiecare pas.

949. Omul e bun de la naturã iar natura e rea de la om.

950. Dumnezeu ne semneazã Certificatul de Nastere si Certificatul de Deces în acelasi timp.

951. ,,Am zãcut douã sãptãmîni în pat ca urmare a extragerii unui dinte." (Virginia Woolf)

952. ,,Mai curînd mi-as spãla fata într-o bãltoacã murdarã decît sã fiu ziarist." (Thomas Carlyle)

953. Astãzi, 3 august 2007, am pentru prima oarã sentimentul cã îmbãtrînesc brusc si ireversibil: fetita mea mai mare, Lidia, împlineste 17 ani! Si eu, care rãmãsesem ancorat atîta timp în vîrsta asta, va trebui sã renunt, sã-mi gãsesc alt adãpost…

954. Unii oameni beau doar pentru a avea curajul sã cînte.

955. ,,Domnii ofiteri nu cad de pe cal!" (Eugen Barbu)

956. ,,Adevãrul este cã sînt o scriitoare ratatã. Sînt demodatã, bãtrînã, incapabilã de a progresa, obtuzã." (Virginia Woolf)

957. ,,M-a trîntit banul, m-a trîntit femeia, m-a trîntit însãsi sublima prietenie .” (Panait Istrati)

958. Pescãrusii, acesti îngeri albi si scandalagii…

959. Arcul voltaic al orgasmului…

960. ,,Omenirea? S-o ia dracul! Scoalã-te tu ca sã mã asez eu – asta-i legea ei. Omenirea deci nu existã.” (Panait Istrati)

961. Îmi este milã de copiii crescuti la orfelinat, dar cei mai multi dintre ei, la maturitate, se transformã în fiare ale supravietuirii si egoismului.
962. Cel mai pretios dar pe care Dumnezeu l-a fãcut omului e cîinele.

963. Primii ani ai copilãriei mele au fost foarte sãraci: erau zile întregi cînd mîncam flori de salcîm, sau pîine prãjitã pe plita de tuci a sobei si unsã cu unturã, pe care rãzuiam un cãtel de usturoi, întrebîndu-mã, uneori, dacã voi apuca sã trãiesc ziua cînd n-or sã mi se mai vadã coastele…

964. ,,Vina nu este a sistemelor, ci a inimii noastre. Din vina acestei inimi, tot ce atingem se sluteste: arte, stiinte, tehnicã, religii, idealuri morale, sporturi.” (Panait Istrati)

965. Nimic nu mã distruge sufleteste mai mult decît lupta unei vietãti cu îngerul mortii. Nu pot uita zbuciumul unui cîine dalmatian, cãruia îi dãdusem numele de Zeus: era încã tînãr, de numai 8 ani, dar a fãcut insuficientã renalã, s-a chinuit ce s-a chinuit, nici un doctor n-a fost capabil sã-l salveze, iar într-o dimineatã l-am gãsit mort în baie, plin de sînge, dupã o luptã cumplitã, în care nu stia ce se întîmplã cu el si rãvãsise totul în jur. Oh, Doamne! De ce ai ales, dintre toate solutiile, pe cea mai absurdã, moartea?

966. Nimic nou sub soare. În anii ’30 ai Secolului XX, un autor prea putin cunoscut azi, N. Porsenna, scria ceva atît de valabil si acum: ,,Spectacolul coruptiei politice dezvoltã în sufletul copiilor o adevãratã florã putredã, de idei si moravuri. La scoalã, profesori ignoranti si lipsiti de interes îsi bat joc de cursuri; cãrtile de scoalã iesite din oficinele «democratice» sînt o rusine si un pericol; notele se dau pe hatîr si pe nepãsare: astfel ajung la bacalaureat elevi agramati, necunoscînd nici ortografia românã”.

967. ,,Libertatea acordatã scolilor maghiare din România este mult mai mare decît aceea prevãzutã în Tratatul de la Trianon.” (Lordul Robert Cecil, 1926)

968. Feriti-vã de politicienii de profesie, care n-au avut niciodatã servici.

969. ,,Românului îi e greu pînã se apucã de o treabã, cã de lãsat, se lasã repede.” (Ion Creangã)

970. Ultimele cuvinte ale prietenului meu Aristide Buhoiu, rãpus de cancer, la 69 de ani (vîrstã la care, ce ciudat, a murit un alt prieten al meu, Eugen Barbu): „Gata, am pierdut lupta. Acuma mor”.

971. O splendidã pledoarie pentru educatia tinerelor generatii face, acum vreo 70 de ani, dr. Alexis Carrel, laureat al Premiului Nobel: „În tinerete, un climat nou si deprinderi noi pot provoca modificãri adaptive, care sã rãmînã persistente. De aceea serviciul militar obligatoriu, impunînd fiecãruia un gen de viatã, anumite exercitii si o anumitã disciplinã, favorizeazã mult dezvoltarea indivizilor. Ar fi posibil sã redai energia si cutezanta acelora care le-au pierdut, asezîndu-i în cele mai aspre conditii de existentã. Uniformitãtii si blîndetii vietii din scoli si universitãti ar trebui sã le substituim obiceiuri virile. Acomodarea cu o disciplinã fiziologicã, intelectualã si moralã determinã în sistemul nervos, în glandele endocrine si în constiintã schimbãri definitive. Ea dã organismului o integrare mai bunã, o vigoare mai mare si mai multã aptitudine de a înfrînge obstacolele si primejdiile existentei. Omul atinge cea mai înaltã dezvoltare a sa cînd e expus la intemperii, cînd e lipsit de somn si apoi doarme mult, cînd hrana lui e aici îmbelsugatã, aici rarã, cînd îsi cucereste prin efort adãpostul si hrana. El trebuie sã-si folosească muschii, sã se obosească, sã se odihnească, sã lupte si sã sufere, sã fie uneori fericit, sã iubească si sã urască, vointa lui sã se încordeze si sã slãbească, sã lupte contra semenilor lui sau contra lui însusi. Pentru a face oameni rezistenti si îndrãzneti, trebuie folosite iernile lungi ale muntilor, tãrile cu anotimpuri alternative arzãtoare si înghetate, acelea unde sînt neguri reci si putinã luminã, care sînt bãtute de uragane, al cãror pãmînt e sãrac si acoperit de stînci. În astfel de tinuturi s-ar putea aseza scolile, destinate formãrii unei elite aspre si incandescente, iar nu în tãrile din sud, unde soarele arde necontenit, unde temperatura este caldã si egalã… Energia moralã, echilibrul nervos, rezistenta organicã sporesc la oamenii expusi alternativ la cald si la frig, la uscãciune si umiditate, soare violent, ploaie si zãpadã, vînt si ceatã, într-un cuvînt la intemperiile obisnuite ale tinuturilor septentrionale. Alergarea pe teren accidentat, urcusul muntilor, lupta, înotul, munca în pãdure si la cîmp, expunerea la vitregiile vremii si o anumitã asprime de viatã produc armonia muschilor, scheletului, organelor si sufletului”.

972. Styxul e singurul rîu unde nu te poti îneca, fiindcã esti deja mort.

973. Piatra la rinichi e cu mult mai grea decît piatra filosofalã.

974. „A face semnul crucii cu secera si ciocanul.” (Stanislaw Lec)

975. „Cézanne picteazã un mãr si face o operã memorabilã. Un oarecare picteazã o Rãstignire si e un mãscãrici.” (Ernesto Sábato)

976. În timpul vizitei sale la Marele Canion din SUA, Einstein a fost poreclit de indienii Hopi „Marele Relativ” – joc de cuvinte greu de tradus, care se referã la Teoria Relativitãtii, dar înseamnã si „Marea Rudã”.

977. O blasfemie a lui Einstein: „E posibil ca noi să fim în stare de lucruri mai mărete decît Isus, pentru că prezentarea Sa în Biblie e înfrumusetatã poetic”. Nu, nu e posibil.

978. Einstein se contrazice singur, pentru că în alt loc afirmă: „Nimeni nu poate citi Evangheliile fără să simtă prezenta realã a lui Isus. Personalitatea Lui vibrează în fiecare cuvînt. Nici un alt mit nu are atîta viatã în el”.

979. „Mult mai des decît pe vremuri am sentimentul mortii care vine. Sfîrsitul fiecărei zile este aproape totdeauna de o gravitate deosebită, pentru că fiecare zi este o micã viatã care sfîrseste. Te culci asa cum mori. Schimbarea anotimpurilor subliniază si mai mult putinătatea timpului pe care îl petrecem pe acest pământ. De aceea, primăvara are ceva ce nelinisteste întotdeauna anumite firi, pentru că aduce surîzătoare un mesaj de spaimă, atunci cînd te temi că vei muri.” (Julien Green)

980. Clopotele care bat în oras parcă fac repetitii pentru înmormîntarea mea.

981. „Principii îmi dau mult dacă nu-mi iau nimic si îmi fac destul bine cînd nu-mi fac rău.” (Montaigne)

982. „E de ajuns o durere de măsele pentru a nega existenta unui Dumnezeu atotputernic.” (J.L. Borges)

983. Shakespeare îmi apare ca epicentru al unui sistem solar, în jurul căruia roiesc planetele celor 37 de piese ale sale.

984. Ninsoarea peste trupul unui mort drag ne dă cel mai puternic sentiment al desertăciunii pe acest pământ.

985. Iunie 1883. Eminescu are un prim acces de nebunie, la o baie comunală din Bucuresti, strigînd, sfîsietor: „Ajutor! Ajutor!”

986. Pe măsură ce înaintez în vîrstă, nevoia de a citi si nevoia de a scrie devin veritabile necesitãti fiziologice. Pot să stau o zi întreagă fără să mănînc, de exemplu, dar nu pot să stau nici măcar cîteva ore fără a citi si a scrie ceva.
987. Acum, cînd mă apropii de 58 de ani, sînt mai bătrîn decît cei pe care i-am iubit în viatã si care au murit înainte de vîrsta asta: Isus Christos, Shakespeare, Napoleon, Mozart, Beethoven, Eminescu, Esenin…
988. Tot asteptăm ca generatia noastră să fie martora unui miracol divin si să fie scutită de moarte si de putrezirea trupului. Nici o sansă. Si, totusi, un astfel de moment va veni, pentru urmasii nostri, va veni sigur.

989. Ariile foarte populare, din operele lui Mozart, erau slagãrele de muzicã usoarã ale acelei epoci.

990. Îmi place mai mult Beethoven decît Mozart din acelasi motiv pentru care îmi place mai mult vinul rosu decît vinul alb.

991. În ordinea moralã a lumii, femeia adulterã e o criminalã.

992. Toate întîmplãrile vietii au loc si converg cãtre producerea unor evenimente cu adevãrat importante: am cunoscut-o pe cutare femeie, în tinerete, pentru ca la maturitate ea sã ne dea un leac salvator; l-am întîlnit pe un profesor, aparent fãrã însemnãtate, iar el ne-a prezentat-o mai tîrziu pe persoana care avea sã ne fie pereche în viatã si sã ne facã si copii etc. Nimic, dar absolut nimic nu e întîmplãtor, toate se leagã între ele si se varsã în albia maiestuoasã a fluviului vietii noastre.

993. Românii trec prin viatã într-un singur fel: îndurã sau înjurã.

994. În zilele noastre, frizerii au devenit hair-stylisti! Parcã mi-l si imaginez pe hair-stylistul Nae Girimea, al lui Caragiale…

995. Care nume e astãzi mai celebru: Faust sau Goethe?

996. Noi ne schimbãm organic atunci cînd începem sã ne obisnuim cu neobisnuitul.

997. MICA PUBLICITATE. Pierdut credinta în Dumnezeu. Mã declar nul.

998. Miguel de Unamuno, tatã a 9 copii, moare de inimã, la masa de scris, la 31 decembrie 1936 – ultima zi a anului.

999. „Nu sînt nici bolsevic, nici fascist – sînt singur.” (Miguel de Unamuno)

1000. „Pãrintii nostri, mai rãi decît bunicii, ne-au zãmislit pe noi si mai pãcãtosi, iar noi vom avea progenituri si mai vicioase.” (Horatiu)

1001. Vreau sã trãiesc doar o zi mai mult decît dusmanii mei – adicã vesnic.

1002. Mi-am dat seama cã tara mea începe sã se prãbusească atunci cînd în locul librãriilor au fost deschise cîrciumi.

1003. Multe cauze politice, sociale si culturale au devenit „drepte” abia dupã ce le-am îmbrãtisat eu.

1004. Pe ploaie, pînã si vederea interioarã a orbilor devine mai clarã.

1005. Cum ar arãta, oare, un Recensãmînt al Iadului, pe vîrste, sexe, profesii, nationalitãti?

1006. Auto-intitulata ,,societate civilã", care si-a fãcut o profesie foarte bãnoasã din demascãri, ar putea sã reclame, în curînd, cã eticheta apei minerale BORSEC nu reprezintã decît initialele cuvintelor Biserica Ortodoxã Românã si Securitatea.

1007. ,,Aforismele au o fortã enormã, unind eficienta si frumusetea". (Ernesto Sábato)

1008. ,,Pãcat cã «Don Quijote» n-a fost scris de un englez!" (S.T. Coleridge)

1009. Atunci cînd cãlãtorim, ne încîntã simfonia romanticã a rotilor de tren, dar vuietul avionului ne face sã stãm ca pe ghimpi.

1010. Omul cunoaste în viatã si momente de glorie celestã: atunci cînd, într-o zi însoritã, zboarã cu avionul în azurul vãzduhului, deasupra norilor, mai aproape de Dumnezeu.

1011. Învãtatul Sfînt Ieronim cãtre dusmanii sãi: ,,Am consumat mai mult ulei de lampã decît voi vin."

1012. Inchizitia l-a acuzã pe Tommaso Campanella cã sub unghia degetului sãu mic se ascunde un duh, care îl inspirã.
1013. Acelasi Campanella fuge din Roma deghizat si ajunge în Franta, unde e primit cu mult respect de Cardinalul Richelieu si de Regele Ludovic al XIII-lea. Înainte de a muri, la vîrsta de 71 de ani si dupã 27 de ani de temnitã, el îsi scrie necrologul: ,,Voi fi judecat de veacul viitor, deoarece veacul acesta îsi rãstigneste binefãcãtorii; dar ei renasc în a treia zi sau în al treilea secol".

1014. Noi trebuie sã ne rugãm lui Dumnezeu de parcã ar fi pentru ultima oarã.

1015. ,,Cel mai umil de pe pãmînt este cel mai sfînt." (Sf. Augustin)

1016. ,,Astãzi, oamenii vorbesc mult despre politicã, dar, de fapt, îi intereseazã politicienii – politica abstractã, nu." (J.L. Borges)

1017. Pentru a realiza Europa Unitã ar trebui, mai întîi, sã-i împãcãm pe Leonardo da Vinci si Michelangelo, pe Mozart si Salieri, pe Rimbaud si Verlaine, pe Giordano Bruno si Papa Inchizitiei, care l-a condamnat la moarte prin ardere pe rug…

1018. ,,Ar fi mai bine sã se publice un singur ziar pe an sau pe secol, sau cînd are loc ceva cu adevãrat important: «Domnul Cristofor Columb a descoperit America»." (Ernesto Sábato)

1019. „N-am citit niciodatã un ziar, urmînd sfatul lui R.W. Emerson.” (J.L. Borges)

1020. Initialele mele sînt C.V.T. si mã mîndresc, ca un copil, cã cei mai mari oameni din Istorie au avut ca initiale tot niste consoane: N.B., W.S., L.D.V., M.B., L.V.B., F.S., V.H., H.D.B., C.D., G.F.H., F.S., G.V., R.W., G.G.B., M.R., G.R., L.N.T., F.M.D., J.F.K. s.a. Adicã: Napoleon Bonaparte, William Shakespeare, Leonardo da Vinci, Michelangelo Buonarroti, Ludwig van Beethoven, Friedrich Schiller, Victor Hugo, Honoré de Balzac, Charles Darwin, Georg Friedrich Händel, Franz Schubert, Giuseppe Verdi, Richard Wagner, George Gordon Byron, Maximilien Robespierre, Gioacchino Rossini, Lev Nikolaevici Tolstoi, Fiodor Mihailovici Dostoievski, John Fitzgerald Kennedy s.a. Fireste, se poate face o listã si cu nume ilustre care încep cu vocale, dar cea a consoanelor e mai bogatã si mai glorioasã.

1021. Cele 3 rãzboaie importante ale României moderne (1877-1878, 1916-1918, 1941-1945) poartã pecetea teutonã a 3 regi germani: Carol I, Ferdinard si Mihai de Hohenzollern.

1022. Ce plãcere agresivã au homosexualii de a-i anexa pe unii oameni importanti ai Istoriei, trecîndu-i prin tot felul de dictionare si enciclopedii „gay”! Nu existã nici o dovadã cã Regele David, Sf. Augustin, William Shakespeare si altii ar fi fost pederasti – si totusi, sînt confiscati, în mod abuziv.

1023. „Cine stie în ce acces de patriotism si-a propus Dostoievski sã scrie o cãrtulie intitulatã «Betivii», împotriva abuzului de alcool în Rusia, si din ea a iesit «Crimã si Pedeapsã».” (Ernesto Sábato)

1024. „Literatura socialistã avea la bazã lupta dintre bine si mai bine.” (Eugen Barbu)

1025. Cuvîntul de ocarã „fã” vine din latinescul „femina”.

1026. Revolutiile uniformizeazã – de aceea marii artisti rebeli s-au întors împotriva lor.

1027. Cîteodatã un demon vicios si pervers gîndeste în locul meu dar, din fericire, Dumnezeu îl reduce repede la tãcere si mã apãrã. Oare alti oameni trec prin aceleasi stãri?
1028. Noi nu rãspundem la provocãri. Noi chiar provocãm!

1029. Celebrul astronom danez Tycho Brahe e invitat la masã de împãratul Rudolf al II-lea, în palatul habsburgic de la Praga, dar se jeneazã sã meargã la toaletã, rabdã ce rabdã, pînã cînd i se varsã urina în sînge si… moare. Ce-o fi arãtat steaua lui în acea zi?
(va urma)